ΤΟ ΡΟΥΣΦΕΤΙ: Μιὰ χρόνια ἀρρώστεια τοῦ πολιτικοκοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας

Τοῦ κ. ΙΩΑΝ. Ν. ΞΗΡΟΤΥΡΗ

Ὁμοτίμου καθηγητοῦ κοινωνιολογίας

ΣΤ' (τελευταῖο)

Ἡ παιδεία μας δὲ στάθηκε δυστυχῶς ποτὲ στὸ ὕψος της, ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ κατευθύνη τὶς σκέψεις καὶ τὶς πράξεις μας πρὸς ἕνα ὄντως ἀνώτερο πνευματικὸ ἐπίπεδο, ποτὲ δὲν πλησίασε πρὸς τὴν ὑψηλὴ ἀποστολή της πνίγεται κι' αὐτὴ μέσα στὰ ἐλαττώματά της. Ἀφοῦ καὶ οἱ φορεῖς της φυσικὰ ἐνθουσιαστικὰ καὶ πραγματικὰ καμμιὰ ἀνάταση. Θεωρητικὰ λόγια μόνον καὶ αὐταπάτες, ψευτοϊδανικεύσεις, φενάκη καὶ ἀνειλικρινότητα. Λείπει ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ γενναιότητα, ἡ παμψυχία ἀπὸ τὴν πνευματικὴ τάξη ἡ ἡγεσία, λείπει ἡ συνείδηση εὐθύνης.

Οἱ διανοούμενοι ἀπὸ τὲς δυστυχῶς φορὲς παρουσιάζουν θλιβερὲς ἀσυνέπειες ἀνάμεσα στὸ λόγο καὶ στὴν πράξη, ἀνάμεσα στὸ χτὲς καὶ στὴν σήμερα, στὴ χθεσινὴ ὑπόσταση τους καὶ στὴ σημερινὴ ὕπαρξή τους. Ἀντικρύζουν τὸ ἔργο τους ἁπλῶς σὰν ἐπάγγελμα κι' ὄχι σὰν ἐκπλήρωση μιᾶς ἀποστολῆς μὲ ὑψηλότερο νόημα εὐεργετικῆς διαπαιδαγώγησης καὶ καθοδήγησης τοῦ λαοῦ. Λίγους συναντᾶ κανένας νὰ στέκωνται στὰ πόδια τους γερά, ἠθικά, ἀλλὰ κι' αὐτοὶ πάντα παραμερίζονται ἀπὸ τοὺς ἐπιτήδειους. Πρώχνονται στὴν ἄκρη, στὸ περιθώριο, ἀγνοοῦνται, ἀχρηστεύονται τοὺς ἀχρηστεύουν οἱ ἐπιτήδειοι. Οἱ περισσότεροι κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίφαση κρύβουν τον ὠμὸ ἀτομικισμό τους, τὴν ἔντονη τάση πρὸς τὸ ἀτομικὸ συμφέρον, τὴ συναλλαγὴ καὶ τὸ ρουσφέτι, τὴν ἔλλειψη συνειδησης εὐθύνης, κι' ἐδῶ βέβαια δὲ λειπουν οἱ φωτεινὲς ἐξαιρέσεις.

Ἡ ἐκκλησία μποροῦσε νὰ βοηθήση πολὺ στὴν καταπολέμηση τοῦ κακοῦ. Δυστυχῶς αὐτὴ περνᾶ μιὰ χρόνια ἠθικὴ κρίση στοὺς κορυφαίους της ἀλλὰ καὶ μέσα στοὺς κόλπους της τέτοια ποὺ γκρέμισε δυστυχῶς τὸ κῦρος της, ἀφάνισε τὸ γόητρό της καὶ μηδένισε τὴν ἀγαθοποιὸ ἐπίδρασή της. Διαποτίσθηκε πολὺ ἀπὸ τὸ ἐγκόσμιο πνεῦμα, ὥστε νὰ παρουσιάζη ἀδυναμίες ἀσυγχώρητες, ἀδυναμίες μὲ θλιβερὲς γιὰ τὸ σύνολό μας συνέπειες. Ἀδυναμίες παντέλειας ἔλλειψης αἰσθήματος γενικὰ συνειδήσεως. Τὰ διδάγματα τοῦ Χριστοῦ δυστυχῶς δὲ βρίσκουν πουθενὰ τὴν ἔμπρακτη κοινωνικὴ ἐφαρμογή τους. Κυριαρχεῖ ἡ κενὴ φρασεολογία, ἡ πονηριὰ καὶ ὁ ὑποκριτικὸς φαρισαϊσμός, ὁδηγούμενος ἀπὸ ἀσυγχώρητα πάθη καὶ ἀπὸ τὸ πάθος τῆς πλεονεξίας. Ἐξαιρέσεις βέβαια εὐτυχῶς ὑπάρχουν.

Σὲ μιὰ κοινωνία ποὺ, δὲν ἔχει μάθει νὰ σέβεται τὴν ἀξία, ἀλλὰ τὴν ἐπιτηδειότητα πῶς νὰ ὑπάρξη ἀναπτυγμένο τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης καὶ νὰ μὴν ἀνθίζη πλατειὰ καὶ φαρδειά, τὸ ρουσφέτι, τὸ δηλητήριο τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ μας καὶ τὸ ἔντονο χαρακτηριστικὸ τῆς ὑπανάπτυκτης κατάστασής μας.

Ἔχομε πάρει σὰν κοινωνία ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀπελευθέρωσης μας καὶ ὕστερα ἕνα στραβὸ δρόμο ποὺ εἶναι δύσκολο νὰ τὸν ἀλλάξουμε καὶ νὰ μποῦμε στον ἴσιο δρόμο. Ἀδύνατο βέβαια δὲν εἶναι. Εἶναι θέμα ἀγωγῆς κι' αὐτό. Τὴν ἔλλειψη τῆς ὁποίας τὴ συναντᾶς σὲ κάθε βῆμα τοῦ κοινωνικοῦ μας βίου.

Η ΑΠΟΥΣΙΑ ΑΓΩΓΗΣ

Ἡ ἀλλαγὴ στὸν τόπο μας σὰν σύστημα καὶ κοινωνικὴ λειτουργία δὲν χαίρει ἐκτίμησης. Ἀπουσιάζει. Δὲν καλλιεργεῖται. Ἂν καλλιεργεῖτο, τότε πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐλαττώματά μας θὰ εἶχαν ὑποχωρήσει, ὅπως καὶ τὸ ρουσφέτι. Ἐμεῖς ὡστόσο κάνομε κάτι τὸ ἀντίθετο δὲν καλλιεργοῦμε τὴν ἀγωγή, παρὰ τὶς κακιὲς συνήθειές μας, τὰ ἐλαττώματά μας. Καὶ φυτώριο αὐτῆς τῆς καλλιέργειας στὰ ἐλαττώματά μας εἶναι ἡ ἴδια ἡ οἰκογένειά μας. Κατόπιν ἔρχεται τὸ Σχολεῖο καὶ μετὰ σὲ πνίγει ἡ περιρρέουσα τὴν κοινωνία μας ἀτμόσφαιρα τῆς συναλλαγῆς.

Κι' ὅμως ἀπὸ παλιὰ καὶ ἀρχαῖα χρόνια ἡ ἀγωγὴ καὶ τὸ νόημά της εἶχε ἐπισύρει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πιὸ ἀξιόλογων ἀνθρώπων καὶ τῶν πιὸ σπουδαίων φυσιογνωμιῶν. Κι' ὄχι μόνον φιλόσοφοι παιδαγωγοί, ἀλλὰ καὶ ποιητὲς καὶ πολιτικοὶ ἀξίας ἔκλεισαν μέσα στὸν κύκλο τῶν ἐνδιαφερόντων τους καὶ τῶν ἔργων τους γιὰ τὴν προκοπὴ καὶ τὴν πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητας τὴ φροντίδα τῆς ἀγωγῆς. Ὁ Πλάτων σὰν τὴν σπουδαία φροντίδα τῆς πολιτείας θεωροῦσε τὴν ἔγνοιά της γιὰ τὴν ἀγωγή. Μόνο μὲ τὴν ἀγωγὴ ὡριμάζει ἕνας λαός. Ἀνωρίμων καὶ ὑπανάπτυκτων λαῶν βασικὸ τους γνώρισμα εἶναι ἡ ἔλλειψη ἀγωγῆς. Τὸ πόσο μᾶς λείπει ἡ ἀγωγὴ ἂς μὴ μᾶς κακοφαίνεται — δὲ χρειάζεται κόπος νὰ τὸ διαπιστώση κανένας. Σὲ τελευταία ἀνάλυση τὰ προβλήματα ποὺ παρουσιάζονται στὴν κοινωνική, καθημερινὴ ζωή μας δημόσια καὶ ἰδιωτικὴ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον σχεδὸν στὸ σύνολό τους προβλήματα ἀγωγῆς, ὅπως καὶ τὸ ρουσφέτι καὶ ἡ γραφειοκρατία. Ἡ ἔλλειψη τοῦ αἰσθήματος προσωπικῆς εὐθύνης ἀπαιτεῖ ἔντονα τὴν καλλιέργειά της. Ἡ διαπαιδαγώγηση στὸ ξύπνημα τῆς συνείδησης κοινωνικῆς εὐθύνης πρέπει νὰ μᾶς εἶναι πρωταρχικὴ ἀπαίτηση τῆς ἀγωγῆς τοῦ λαοῦ μας. Ἡ καταπολέμηση τῶν ἐλαττωμάτων μας εἶναι καθ' αὐτὸ ἐθνικὸ μορφωτικὸ ἔργο μὲ τεράστια σημασία ἀπὸ κάθε ἄποψη.

Ὁ στεγνὸς ὠφελιμισμὸς καὶ ὁ ὠμὸς ἀτομικισμὸς ποὺ καλλιεργεῖται καὶ ἐπιδιώκεται σὰν πρωταρχικὸς σκοπὸς στὴν ἐκπαίδευσή μας παραμερίζει ἢ ὠθεῖ πρὸς τὴν ἀνυπαρξία τὴ μόρφωση, δηλαδὴ στὸ δόσιμο μορφῆς στὸν ψυχικὸ κόσμο τοῦ παιδιοῦ. Ὄχι μόνο δὲν τονώνουμε μὲ τὴν ἀγωγὴ τὶς ἀνθρώπινες κοινωνικὲς ἀρετές, ὅσες ἔχουν χαρακτῆρα δεσμοῦ μεταξὺ τῶν μελῶν μιᾶς κοινωνίας, ὅπως π.χ. τὸ συναίσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης, τοῦ σεβασμοῦ στοὺς νόμους καὶ στὰ δικαιώματα τοῦ πλησίον μας τὴν τάση γιὰ τὴν ἀνάπτυξη προσωπικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐθύνης, παρὰ ἀνεχόμαστε καὶ πιὸ πέρα ἀκόμη καλλιεργοῦμε τὰ ἀντίθετά τους. Εἶναι ἔντονη ἡ ἔλλειψη ἤθους εὐθύνης. Μόνο ἂν δημιουργήσουμε ἀνάμεσά μας ἕνα ὑψηλὸ ἦθος συνείδησης εὐθύνης θὰ μπορέσουμε νὰ κατανικήσουμε τὰ φοβερὰ καρκινώματα τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ μας, σὰν τὸ ρουσφέτι καὶ τὴ γραφειοκρατία. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ ρουσφετιοῦ καὶ τῆς γραφειοκρατίας δὲν ὑστεροῦν φυσικὰ σὲ νοητικὴ ἀνάπτυξη τουναντίον ἐπαίρονται γιὰ τὴν «ἐξυπνάδα τους». Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἀπουσιάζει ἀπ' αὐτούς, εἶναι ἡ συνείδηση προσωπικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐθύνης.

Στὸν τόπο μας ἰσχύει πιὰ σὰν κανόνας ποὺ χωρὶς τὴ συναλλαγή, τὸ ρουσφέτι δὲν μπορεῖς ν' ἀποκτήσης τίποτε νὰ εὐδοκιμήσης. Ἔτσι καὶ οἱ πιὸ ἔντιμοι πολίτες καὶ οἱ πιὸ ἔντιμοι πολιτικοὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ προσαρμόζωνται στὸ διεφθαρμένο σύστημα, γιατὶ ἀλλιῶς τοὺς περιμένει ὁ καταποντισμὸς καὶ ἡ ἀφάνεια, ἡ ἀνυπαρξία κλπ. Ὡστόσο μ' αὐτὸ τὸ σύστημα κινδυνεύει ν' ἀφανισθῆ ὁ τόπος νὰ καταποντισθῆ νὰ πεθάνη ἡ κοινωνία μας ἀπὸ τὰ καρκινώματά της. Κίνδυνος ποὺ ἀπειλεῖ τὴν ἐθνική μας ὑπόσταση. Γι' αὐτὸ καὶ ξανατονίζω ἡ καταπολέμηση μὲ τὴν πρέπουσα ἀγωγὴ τῶν θλιβερῶν ἐλαττωμάτων μας εἶναι καθ' αὐτὸ ἔργο μεγάλης σπουδαιότητος, ἔργο ἐθνικό. Μὲ τὴν ἀγωγὴ θὰ πρέπει νὰ προσπαθήσουμε νὰ ἀποβάλλουμε ἀπὸ τὰ κύτταρά μας τὸ «ρωμιὸ» καὶ «ραγιὰ» καὶ ὁ νόμος νὰ γίνη ὁ κορυφαῖος τῆς χωρας». Μόνο αὐτὸς καὶ κανένας ἄλλος. Ἡ δημοκρατία θεμελιώνεται: ἐπάνω στὴν ἀρετὴ καὶ στὸ δίκαιο νόμο, ἐπάνω στὴν πολιτικὴ ἐλευθερία. Ὡστόσο ὅταν δὲν νιώθουμε τὴν ἔννοια τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας πρῶτα πῶς ζητοῦμε νὰ νιώσουμε τὴν πολιτικὴ ἐλευθερία; Γι' αὐτὸ καὶ ὅσο κι' ἂν ψάξης ἀνάμεσά μας δὲ θὰ βρῆς μιὰ ἐσωτερικὴ φωνή, φωνὴ συνείδησης εὐθύνης ποὺ νὰ καθορίζη τὴ στάση μας, τὶς σχέσεις μας ἀνάμεσά μας. Δὲν ὑπάρχει «παγὰ» τῆς συνειδησης «λαλέουσα», παρὰ ὑπάρχει καὶ λαλεῖ μόνο μιὰ «πηγη, ἡ φωνὴ τοῦ συμφέροντος καὶ σχεδὸν ποτὲ ἡ σπάνια του γενικοῦ. Στὴν περίπτωση αὐτὴ δυστυχῶς στρουθοκαμηλίζουμε ἢ δὲ βλέπουμε πέρα ἀπὸ τὴ μύτη μας καὶ κόβομε τοὺς κλώνους τοῦ δέντρου στοὺς ὁποίους ἐπάνω καθόμαστε χωρὶς νὰ ἀπεικάζουμε ὅτι μαζὶ μὲ τὸν κλῶνο ποὺ κόβουμε θὰ πέσουμε καὶ ἐμεῖς. Ἡ συνειδητοποίηση τοῦ κακοῦ εἶναι τὸ βασικὸ ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς ὁδηγήση σὲ μιὰ πανστρατιὰ καταπολέμησης τῶν μανατερῶν ἐλαττωμάτων μας.

Ἡ ζωὴ τοῦ Χιοὺζ στὸν κινηματογράφο

Ἡ φήμη του συνεχίζεται

ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ. Ὁ ζάμπλουτος Ἀμερικανὸς Χάουαρδ Χιοὺζ ἀπέθανεν, ἀλλὰ δὲν ἐλησμονήθη, τουλάχιστον ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, τῶν βιογράφων καὶ τῶν παραγωγῶν ταινιῶν, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν καὶ τὰς τόσας πλαστὰς διαθήκας ποὺ ἐμφανίζονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Ἐνῶ ὁ Πὼλ Γκέττυ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης Ὠνάσης ἦσαν ἐξ ἴσου πλούσιοι μὲ τὸν Χάουαρδ Χιοὺζ δὲν ἦσαν, ὅμως, «ἀπὸ τὴν ἰδίαν στόφφαν» μὲ ἐκεῖνον. Οὔτε διὰ τὸν Γκέττυ, οὔτε διὰ τὸν Ὠνάσην ἐλέχθη ποτὲ ὅτι ἐφόρει ἀντὶ ὑποδημάτων κυτία «Κλήνεξ» οὔτε, βεβαίως, εἶχαν σχεδιάσει στηθοδέσμους διὰ τὴν Τζαίην Ράσσελ, ὡς εἶχε σχεδιάσει ὁ Χιοὺζ. Καὶ ὁ Γκέττυ καὶ ὁ Χιοὺζ εἶχον πλῆθος ὡραίων ἠθοποιῶν ὡς ἐρωμένων ἀλλ' ὁ κατάλογος τῶν καταστημάτων τοῦ Χιοὺζ ὁμοιάζει με τὸ μητρῶον τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Κινηματογράφου.

Ὁ Χιοὺζ ἦτο εἰς πολυεκατομμυριοῦχος «μὲ διαίσθησιν». Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ μεταθανάτιος φήμη του θὰ εἶναι ἀκόμη μεγαλυτέρα ἐκείνης, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὅταν ἔζη, διότι δὲν ὑπάρχει πλέον κανεὶς διὰ νὰ διαψεύδη τὰς φήμας, αἱ ὁποῖαι θρυλοῦνται περὶ τὴν «γραφικὴ» ζωήν του. Ἡ πρώτη ταινία μὲ θέμα τὴν βιογραφίαν του, θὰ φέρη τὸν τίτλον «Χάουαρδ, ὁ καταπληκτικὸς κύριος Χιοὺζ», θὰ μετασοθῆ δέ, κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Τηλοψίας.

ΕΡΕΥΝΑ ΔΙΑ ΤΑ «ΜΥΣΤΙΚΑ» ΤΟΥ

Ὁ Ρότζερ Τζίμπελ, παλαιὸς παραγωγὸς τηλοψίας, βασίζει τὴν ταινίαν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἀφηγήσεων τοῦ Νὼς Ντήτριχ, κυρίου συνεργάτου τοῦ Χιοὺζ.

Πέραν τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας συνήντησεν ἐκ μέρους τῶν συνεργατῶν τοῦ Χιοὺζ, τὸ μέγα πρόβλημα τοῦ Τζίμπελ, ἦτο πῶς νὰ ἐξεύρη τὸν κατάλληλον ἠθοποιὸν διὰ νὰ παίξη τὸν ρόλον τοῦ ἑκατομμυριούχου. Τελικῶς, ἀνεῦρε τὸν Τόμμυ Λὴ Τζόουνς, ὅστις ὁμοιάζει μὲ τὸν Χιοὺζ ὡς ἦτο κατὰ τὴν νεότητά του, παρ' ὅλον ὅτι δὲν εἶναι οὔτε τόσον ὑψηλός, οὔτε τόσον ἀδύνατος.

«Προσπαθήσαμεν νὰ πάρωμεν τὸν Οὐώρρεν Μπήττυ, διὰ τὸν ρόλον του», λέγει ὁ Τζίμπελ. Τοῦ προσφέραμε ἓν ἑκατομμύριον δολλαρίων, ἀλλ' ἠρνήθη θέλει νὰ κάμη ὁ ἴδιος ἓν κινηματογραφικὸν φίλμ διὰ τὸν Χιοὺζ».

«Ἡ ταινία μας ἀρχίζει μὲ τὸν Χιοὺζ εἰς ἡλικίαν 20 ἐτῶν καὶ τελειώνει μὲ τὸν θάνατόν του. Προσπαθοῦμεν νὰ εἴμεθα ὅσον τὸ δυνατὸν πιὸ ἀντικειμενικώτεροι. Ὁ Χιοὺζ δὲν ὡμίλει μὲ πολὺν κόσμον κατὰ τὰ 20 δὲ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, δὲν εἶχε δώσει οὐδεμίαν συνέντευξιν πλὴν ἐκείνης τῆς τηλεφωνικῆς συνεντεύξεως πρὸς τὸν Τύπον τὴν ὁποίαν ἔδωσε πρὸ πέντε ἐτῶν. Ἀνεδιφήσαμεν βιβλία μαγνητοταινίας, παλαιὰς ἐφημερίδας καί, φυσικά, ἡ βοήθεια τοῦ Ντήτριχ ἦτο πολυτιμωτάτη, διότι εὑρίσκετο πλησίον τοῦ Χιοὺζ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς σταδιοδρομίας του».

Τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ταινίας του εἶναι τὸ ἐπεισόδιον τοῦ «Σπρούς Γκούζ», τοῦ ἀεροπλάνου τὸ ὁποῖον εἶχε κατασκευάσει ὁ ἴδιος ὁ Χιοὺζ, τὸ «κυνήγι» τῶν «σέξυ» ἠθοποιῶν τοῦ κινηματογράφου, τὸ πάθος του διὰ τὸ γκόλφ καὶ διὰ τὰ ἀεροπορικὰ ρεκὸρ καὶ φυσικά, ἡ τάσις του πρὸς ἀπομόνωσιν.

Ὁ Τζίμπελ ἐθεώρησεν ἀπαραίτητον νὰ καταλάβη τὰς ψυχολογικὰς μεταπτώσεις τοῦ Χιοὺζ. Πρὸς τοῦτο συνεβουλεύθη ψυχολόγους καὶ ψυχιάτρους, βάσει δὲ τῶν συμβουλῶν του, συνέθεσε τὸ ψυχολογικὸν πορτραῖτον τοῦ ἐκκεντρικοῦ πολυεκατομμυριούχου. Οἱ ψυχολόγοι τὸν περιέγραψαν ὡς κλασσικὸν τύπον παρανοϊκοῦ.

ΗΤΟ «ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ»!

«Ἡ ἰδική μας κριτικὴ διὰ τὸν Χιοὺζ, δὲν εἶναι αὐστηρά», λέγει ὁ Τζίμπελ. «Δὲν θέλομεν νὰ διογκώσωμεν τὸν μῦθον, ἀλλὰ δὲν πρόκειται καὶ περὶ ταινίας αὐστηρῶς «ντοκυμαντάιρ». Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι νὰ συλλάβωμεν τὰ αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, τὴν ἀνάγκην του νὰ ἐξουσιάζη καὶ τὸ πῶς ἡ δύναμις ἐπηρεάζει τὴν ζωὴν ἑνὸς πολὺ πλουσίου ἀνθρώπου. Τὰ πράγματα καὶ τὰ σχέδια τὸν ἐνδιέφερον περισσότερον παρὰ οἱ ἄνθρωποι, τοῦτο δὲ θέλομεν νὰ προβάλωμεν. Ἐν τούτοις ὁ Χιοὺζ, ἦτο κάτι περισσότερον ἀπὸ ἕνας πολὺ πλούσιος ἄνθρωπος. Παρ' ὅλον ὅτι εἶχε μεγάλην ἰσχὺν καὶ πλοῦτον, οὐδέποτε ἐξώδευε διὰ τὸν ἑαυτόν του. Οὔτε ἔκαμεν ἀγαθοεργίας. Ὅταν τὰς ἔκαμνεν, ἦτο διὰ νὰ μειώση τοὺς φόρους του».

Ὁ Τζίμπελ, ἐλπίζει ὅτι ἡ βιογραφία του δὲν παραποιεῖ τὴν ἤδη παραμορφωμένην εἰκόνα τοῦ Χιοὺζ. Πιστεύει ὅτι θὰ παρουσιάση τὸν ἥρωά του ὅπως πράγματι ἦτο: Ἕνας πρωτότυπος Ἀμερικανός.

ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ πολιτικὴ ἄμυνα τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν

ΕΠΙΚΡΙΣΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Εἰς ἀγρὸν τῆς πολιτείας Μαίρυλανδ ὑπάρχουν τὰ ὑπόγεια γραφεῖα τῆς Ὑπηρεσίας Ἑτοιμότητος Πολιτικῆς Ἀμύνης. Εἰς τὸν δεύτερον ὄροφον, ὑπογείως, εὑρίσκεται τὸ γραφεῖον τοῦ Τζὼν Μπὲξ (ΜΠΕΞ), διευθυντοῦ τῆς 2ας Περιφερείας Πολιτικῆς Ἀμύνης. Τὸ γραφεῖον του εἶναι ὡς ὅλα τὰ γραφεῖα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν ἔχει παράθυρα. Εἰς τὴν ὀροφὴν του, ὑπάρχουν εἰς ἀλλεπάλληλα στρώματα, μία πλὰξ ἐκ τσιμέντου πάχους 25 ἑκατοστῶν μία μονωτικὴ πλὰξ πάχους 7,5 ἑκατοστῶν, τρία φύλλα ἀδιαβρόχου μεμβράνης, 16 φύλλα προστατευτικοῦ χάλυβος καὶ 1—2 μέτρα χώματος. Ἐπὶ ὅλων αὐτῶν ὑπάρχει μικρὸς χῶρος προσγειώσεως διὰ ἀεροπλάνα.

Εἰς τὸν ὑποκάτω τοῦ γραφείου ὄροφον ὑπάρχουν ἕτερα γραφεῖα στεγάζονται τηλέτυπα ἀσυρμάτους καὶ ἐσωτερικὰ τηλέφωνα, συνδέονται τὸ ὑπόγειον τοῦτο καταφύγιον μὲ ἄλλα ἑπτά, κατεσπαρμένα ἀνὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Ὁ Μπὲξ διευθύνει τὴν Ὑπηρεσίαν Ἑτοιμότητος τῶν περιφερειακῶν κέντρων Κολούμπια, Βιργινίας, Δυτικῆς Βιργινίας, Μαίρυλαντ, Ντελόουαιρ καὶ Πενσυλβανίας.

«Αἱ ὑπηρεσίαι μου, μαζὶ μὲ ἄλλας ἑπτὰ παρομοίας, ἀποτελοῦν τὸ «δίκτυον ἐπιβιώσεως» εἰς περίπτωσιν πυρηνικῆς ἐπιθέσεως», λέγει ὁ Μπέξ. «Ἐλπίζομεν νὰ μὴ συμβῆ, ἐὰν ὅμως συμβῆ, θὰ ἔχωμεν ἓν σύστημα ἐπικοινωνίας διὰ νὰ πράξωμεν ὅ,τι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη μὲ ὅ,τι θὰ ἔχη ἀπομείνη».

Εἰς μίαν τοιαύτην περίπτωσιν, ἀνώτατοι ὑπάλληλοι ἀπὸ διαφόρους κυβερνητικὰς ὑπηρεσίας θὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν Μπὲξ καὶ μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους τῆς Πολιτικῆς Ἀμύνης, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται ἐκεῖ καθημερινῶς, διαθέτοντες ἰδικὰς τῶν γεννητρίας ἠλεκτρισμοῦ καὶ μὲ ἀποθέματα τροφίμων, ὕδατος καὶ ἀέρος ἱκανὰ νὰ τοὺς συντηρήσουν ἐπὶ ἕνα μῆνα.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Πολιτικῆς Ἀμύνης λέγουν ὅτι δὲν δύνανται νὰ κάμουν πολλὰ πράγματα πέραν τοῦ νὰ προτρέπουν, νὰ πληροφοροῦν καὶ νὰ ἐκπαιδεύουν τὸν πληθυσμόν, διότι τὸ πρόγραμμα Πολιτικῆς Ἀμύνης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν «εἶναι ὑποτονικόν, λόγῳ τῆς ἀπαθείας τοῦ Κογκρέσσου καὶ τῆς ἀδιαφορίας τοῦ κοινοῦ».

«Εἰς τὰς ΗΠΑ τὸ νὰ προσπαθήση κανεὶς νὰ προπαγανδίση ὑπὲρ τῆς Πολιτικῆς Ἀμύνης, εἶναι ὡς νὰ προσπαθῆ νὰ προπαγανδίση ὑπὲρ τοῦ... καρκίνου», λέγει ὁ Μπέξ. «Ἡ ἀτελὴς Πολιτικὴ Ἄμυνα εἶναι ἡ Ἀχίλλειος πτέρνα μας».

Ἀντιθέτως εἰς τὴν Μόσχαν, ὁ συνταγματάρχης Ἀλεξάντερ Ἀλτουνιν, ὑφυπουργὸς Ἀμύνης, ἰσότιμος πρὸς τοὺς ὑφυπουργοὺς τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, διευθύνει ἓν τελειοποιημένον πρόγραμμα Πολιτικῆς Ἀμύνης, τὸ ὁποῖον καλύπτει πλήρως τὸν ἀπέραντον χώραν του.

Προφανῶς, ὁ στρατηγὸς Ντάνιελ Γκράχαμ, τέως ἀρχηγὸς τῆς Ὑπηρεσίας Κατασκοπείας Ἀμύνης, εἶπεν ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ «ἔχουν ἓν σύστημα Πολιτικῆς Ἀμύνης ὠργανωμένον κατὰ τρόπον ὥστε νὰ προστατεύη τὰ 30% τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐνῶ εἰς μίαν πρώτην πυρηνικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον των, αἱ ΗΠΑ, θὰ χάσουν 119 ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ των, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις θὰ χάση περὶ τὰ 10 ἑκατομμύρια.

Ἐξ ἄλλου, ὁ πτέραρχος Νταίηδιντ Τζόουνς, ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας τῶν ΗΠΑ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ ἀπειλὴ καθίσταται ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνος «διότι ὁ πληθυσμός μας ὅστις εἶναι συγκεντρωμένος εἰς μεγάλα οἰκιστικὰ καὶ βιομηχανικὰ κέντρα, ἐνῶ ὁ πληθυσμὸς τῆς ΕΣΣΔ εἶναι περισσότερον διασκορπισμένος», προσέθεσε δὲ ὅτι, ἐνῶ αἱ ΗΠΑ θὰ χρειασθοῦν 12 ὁλόκληρα ἔτη διὰ νὰ ἀναρρώσουν ἐξ ἐνδεχομένης πυρηνικῆς ἐπιθέσεως, ἡ ΕΣΣΔ θὰ ἀναρρώση ἐντὸς δύο ἕως τεσσάρων ἐτῶν.

Ὁ Τζόουνς λέγει ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίας του, ἡ Ρωσία δαπανᾷ πλέον τοῦ 1 δισεκατομμυρίου δολλαρίων διὰ τὴν Πολιτικὴν Ἄμυνάν της, διαθέτει μόνιμον ὀργάνωσιν μὲ 72.000 ἄτομα, ἔχει λάβει ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα διὰ τὴν ἀραίωσιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν ἐργοστασίων, ἔχει δὲ ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀντιαεροπορικῶν καταφυγίων καὶ ἀποθέματα τροφίμων.

Ὁ Τζόουνς καὶ ἕτερα ἀνώτατα στελέχη τοῦ Πενταγώνου καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν Κατασκοπείας λέγουν ὅτι ἡ Πολιτικὴ Ἄμυνα ἔχει καταστῆ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ προγράμματος Ἐπιθέσεως - Ἀμύνης τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., εἶναι δὲ σαφῶς τελειότερον τοῦ Ἀμερικανικοῦ

Τὸ πρόβλημα τῶν ἐκτρώσεων στὴν Εὐρώπη

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 4ης ΣΕΛΙΔΟΣ

χικὸ συμβούλιο καὶ ἂν κριθῆ ἡ πράξη της ἀξιόποινη θὰ τιμωρηθῆ, γιὰ πρώτη φορὰ μ' ἕνα γενναῖο πρόστιμο.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ τονίζεται ὅτι ὁ αὐστριακὸς περὶ ἰατρῶν νόμος ἀπαγορεύει κάθε εἴδους διαφήμιση γιὰ τὸν προσηλυτισμὸ ἀσθενῶν καὶ τιμωρεῖ αὐστηρὰ τὴν «προμήθεια» ἀρρώστων ἐπὶ ἀμοιβῇ. Σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις οἱ κυρώσεις προχωροῦν μέχρι τὴν προσωρινὴ ἀφαίρεση τῆς ἀδείας ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀπόφαση τοῦ ἰατρικοῦ συλλόγου ἀναμένεται μὲ ἐνδιαφέρον, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἡ προπαγάνδα γιὰ ἐκτρώσεις σὲ μιὰ χώρα ὅπου δὲν ἰσχύει ὁ αὐστριακὸς νόμος θεωρεῖται πολὺ ἐπιβαρυντικὸ στοιχεῖο. Αὐτὸ καὶ ἡ ὑπόσχεση ἀμοιβῆς, ἐνόχλησαν τοὺς Γερμανούς.

Μακέτες • Γράμματα • Μεταξοτυπίαι • Σχέδια • Ντεκόρ • Ζωγραφική
ΣΑΝ
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΓΟΥΝΑΡΗ 103—Χαραλάμπη
ΤΗΛ. 78—103 & 320-293

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

Τί πρέπει νὰ γίνη στὴ Χαρτοποιΐα

Γιὰ νὰ μὴ πέσουν οἱ ἐργαζόμενοι θύματα τῆς διαμάχης μονοπωλίων

Ἄρθρο τοῦ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΚΑΡΤΣΙΑΡΗ
Γεν. Γραμματέως τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου

Χρόνια ὁλόκληρα καὶ ἰδιαίτερα ἀπ' τὸ 1972 περίπου ἔχει ἀνακύψει τὸ σοβαρὸ κοινωνικὸ πρόβλημα τῆς χαρτοποιΐας Λαδόπουλου. Πρόβλημα ποὺ δὲν ἔχει μόνο τοπικὴ Παμπατραϊκὴ σημασία, ἀλλὰ καὶ Πανελλήνια.

Οἱ ἐργαζόμενοι στὴ χαρτοποιΐα ἔχουν ἔλθει σὲ ἀπελπιστικὴ οἰκονομικὴ κατάσταση καὶ παρὰ τοὺς μεγάλους περσινοὺς καὶ φετεινοὺς ἀγῶνες τους, δὲν ἔχουν πάρει ἀπάντηση στὰ δύο βασικὰ καὶ πολὺ καλὰ θεμελιωμένα αἰτήματά τους.

α') Ἀπόδοση τῶν δεδουλευμένων ἡμερομισθίων, δώρων ἀναδρομικῶν κλπ. β) Πλήρη ἐπαναλειτουργία τοῦ ἐργοστασίου ποὺ νὰ ἐξασφαλίζει τὴν ἐργασία γιὰ ὅλους τοὺς χαρτεργάτες ποὺ ἀσχολοῦνται μέχρι σήμερα καὶ νὰ ἀποκλείει τὴν ἐκ νέου ἐμφάνιση τοῦ προβλήματος.

Τὰ γεγονότα ποὺ ξετυλίχτηκαν μὲ ἐπίκεντρο τὴν χαρτοποιΐα Λαδόπουλου ἔχουν κάνει πλέον φανερὸ ποῦ βρίσκεται ἡ ρίζα τοῦ προβλήματος.

Ἐδῶ καὶ χρόνια μαίνεται ἡ ὀξύτατη διαμάχη ἀνάμεσα στὰ μονοπώλια χαρτοποιΐας καὶ ἰδιαίτερα μεταξὺ τοῦ συγκροτήματος Λαδόπουλου καὶ τῆς «Ἀθηναϊκῆς» τοῦ κ. Κεφάλα. Ἡ διαμάχη αὐτὴ ὅπως ἀναφέρει καὶ ἡ προκήρυξη τῶν χαρτεργατῶν τροφοδοτεῖται καὶ «ρυθμίζεται» ἀπὸ τὴν τακτικὴ τῆς κυβέρνησης καὶ τῆς ἐξαρτώμενης ἀπ' αὐτὴν Ἐθνικῆς Τράπεζας. Σκοπὸς τῆς τακτικῆς αὐτῆς εἶναι ἀπ' τὴν μιὰ νὰ ὁδηγηθεῖ ἡ διαμάχη σὲ κάποιο συμβιβασμὸ μεταξὺ τῶν μονοπωλίων πρὸς τὴν κατεύθυνση ὅμως τῆς παραπέρα μονοπώλησης καὶ ἐξάρτησης τοῦ κλάδου ἀπ' τὰ συμφέροντα τῶν πιὸ ἰσχυρῶν τραπεζοβιομηχανικῶν κύκλων τῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῆς ΕΟΚ., καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη νὰ καταπατηθοῦν τὰ δικαιώματα τῶν χαρτεργατῶν νὰ ἐκτονωθῆ καὶ νὰ χτυπηθεῖ τὸ χαρτεργατικὸ κίνημα ποὺ στέκει τὸ κύριο ἐμπόδιο γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοτεινῶν σχεδίων περιορισμοῦ τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου. Γιατὶ ἂς μὴ γελοιόμαστε «ἡ λύση ποὺ ἐπιδιώκεται ἀπὸ τὰ μονοπώλια θὰ σημάνει μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο μιὰ τέτοια «ἀναπροσαρμογή» τοῦ ἐργοστασίου τῆς Πάτρας, ποὺ θὰ πετάξη στὸ δρόμο ἑκατοντάδες ἐργάτες ἢ καὶ θὰ ἐπιφέρει τὸ σταμάτημα τῆς λειτουργίας του. Αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλες οἱ πιθανὲς «λύσεις» ποὺ μελετῶνται ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς ἢ προβάλλονται ἀπ' τὴν φημολογία καὶ τὶς διαρκῶς διαψευδόμενες ὑποσχέσεις τῶν ἁρμοδίων ἢ ὑποστηρίζονται ἀπ' τὸν προσκείμενο στὸν κ. Λαδόπουλο τύπο ἔχουν στὴν βάση τους αὐτὴν τὴν προοπτική. Ἂς τὶς πάρουμε μὲ τὴ σειρά.

1) Νὰ κηρυχτεῖ σὲ πτώχευση ἡ ἐπιχείρηση (πράγμα ποὺ διευκολύνεται ὕστερα ἀπ' τὴν πρόσφατη παραίτηση τῆς Τράπεζας ἀπ' τὴν ἀναγκαστικὴ διαχείρηση) καὶ νὰ ἀναλάβει ἡ Τράπεζα νὰ προχωρήσει σὲ πλειστηριασμὸ τοῦ ἐργοστασίου. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση οἱ ἐργάτες: α') μὲ βάση τὴν γνωστὴ ἀντεργατικὴ διάταξη τοῦ Κ.Π.Δ., θὰ χάσουν τὰ μεροκάματά τους καὶ β') θὰ χάσουν τὴν ἐξασφάλιση τῆς δουλειᾶς τους, γιατὶ ὁ κ. Κεφάλας ἢ ὁποιοσδήποτε ἄλλος ξένος ἢ ντόπιος κεφαλαιοῦχος θὰ ἐπιδιώξει σίγουρα τὴν «ἀναπροσαρμογή» ἢ καὶ τὸ κλείσιμο τοῦ ἐργοστασίου γιὰ τὴν ἀξιοποίηση μὲ τὸν καλύτερο τρόπο τῶν δικῶν του παραγωγικῶν μέσων.

2) Νὰ διευκολυνθεῖ ὁ Λαδόπουλος στὴν κάλυψη τῶν χρεῶν του ποὺ ἀνέρχονται σὲ 2,5 δισεκατομμύρια καὶ νὰ πάρει ἐπὶ πλέον καὶ 800 ἑκατ. ποὺ χρειάζεται γιὰ τὸν «ἐκσυγχρονισμό» καὶ τὴν ἀποδοτικὴ ἀνάπτυξη τῆς ἐπιχείρησής του. Ἡ «λύση» αὐτὴ ποὺ τόσο προβάλλεται ἀπ' τὸν προσκείμενο στὸν κ. Λαδόπουλο τύπο α') δὲν εἶναι πραγματοποιήσιμη. Γιατὶ ὁ καθένας καταλαβαίνει ὅτι: οἱ τραπεζοβιομηχανικοὶ ἀνταγωνιστὲς του δὲν θὰ κάναν τόση φασαρία τόσα χρόνια γιὰ νὰ τοῦ τὰ χαρίσουν ὅλα διὰ μιᾶς τὴν στιγμὴ ποὺ τὸν ἔχουν τόσο στριμώξει καὶ β') Ἀλλὰ κι' ἂν ὑποθέσουμε ὅτι κάποια καλὴ νεράϊδα τοῦ ἐξασφάλιζε τὴν πολυπόθητη πιστωτικὴ διευκόλυνση, τὸ πρόβλημα δὲ θὰ λυθῆ γιατὶ οἱ παράγοντες ποὺ δημιούργησαν τὸν ἀνταγωνισμὸ ἀνάμεσα στὰ χαρτοβιομηχανικὰ συγκροτήματα δὲν θὰ ἐξαλειφθοῦν ἀλλὰ ἀντίθετα θὰ περιπλακοῦν καὶ θὰ ὀξυνθοῦν μ' ἀποτέλεσμα νἄχουμε κάθε τόσο καινούργιες κρίσεις στὴν χαρτοποιΐα Λαδόπουλου, καινούργιες ταλαιπωρίες στοὺς χαρτεργάτες καὶ πέταγμά τους στοὺς δρόμους ἀπ' τὸν ἴδιο τὸν Λαδόπουλο.

3) Ἡ λύση ποὺ φημολογεῖται, ὅτι βρίσκεται ὑπὸ προώθηση. Δηλαδὴ ἕνας κάποιος συμβιβασμὸς ἀνάμεσα στὰ μονοπώλια μὲ τὴν ἐξυπηρέτηση ὅμως τοῦ ἰσχυρότερου. Αὐτὸ σημαίνει νὰ πάρει κι' ὁ Λαδόπουλος μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο ἕνα κάποιο μερτικὸ ἀπ' τὴν παραπέρα μονοπώληση τοῦ κλάδου καὶ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἔτσι ἀπὸ κοινοῦ καὶ στὸν κατάλληλο χρόνο ἡ ἐπιθυμητὴ ἀναπροσαρμογὴ ἢ καὶ τὸ κλείσιμο τῶν ἐργοστασίων σὲ βάρος τῶν δικαιωμάτων τῶν χαρτεργατῶν.

Γίνεται λοιπὸν φανερὸ ὅτι ἡ διαμάχη τῶν μεγάλων συγκροτημάτων χαρτοποιΐας, ἡ τακτικὴ τῆς κυβέρνησης καὶ ἡ ἀσυδοσία τῆς ἐργοδοσίας καὶ εἰδικὰ ἡ ἀπαράδεκτη τακτικὴ τοῦ συγκροτήματος Λαδόπουλου, εἶναι οἱ παράγοντες ποὺ ὡδήγησαν τοὺς χαρτεργάτες στὴ σημερινὴ ἀπελπιστικὴ κατάσταση καὶ ποὺ ἐπιβουλεύονται στὸ ἄμεσο μέλλον τὴν δουλειά τους καὶ τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν τους. Γίνεται φανερὸ ὅτι μὲ τὴν ἴδια τακτικὴ τῆς Κυβέρνησης καὶ μὲ βάση τὰ συμφέροντα τῆς ἐργοδοσίας δὲν μπορεῖ νὰ δοθεῖ καμμιὰ λύση πρὸς ὄφελος τῶν χαρτεργατῶν καὶ γενικώτερα τῆς Πατρινῆς καὶ ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦ μέλλοντος τῆς χαρτοβιομηχανίας τῆς Πάτρας δὲν εἶναι πρόβλημα. Λαδόπουλου — Κεφάλα— Τράπεζας. Εἶναι πρῶτα ἀπ' ὅλα πρόβλημα τῶν χαρτεργατῶν καὶ ὅλων τῶν ἐργαζομένων τῆς Πάτρας.

Ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι μπορεῖ νὰ δοθεῖ μία ἄλλη λύση ποὺ νὰ ἐξασφαλίζει τὰ συμφέροντα τῶν χαρτεργατῶν καὶ τῆς οἰκονομίας μας. Πιστεύουμε ὅτι εἶναι κοινωνικὴ ἀνάγκη καὶ ἦλθε ὁ καιρὸς νὰ παραμεριστοῦν οἱ Λαδόπουλοι καὶ οἱ Κεφάλες ἀπὸ ρυθμιστὲς τοῦ προβλήματος τῆς Πατρινῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς χαρτοποιΐας.

Ὅτι πρέπει νὰ σταματήσει ἀμέσως τὸ ὁποιοδήποτε σκοτεινὸ σχέδιο κήρυξης σὲ πτώχευση τοῦ ἐργοστασίου γιὰ τὴν ἁρπαγὴ τῶν ἐργατικῶν μισθῶν καὶ παραπέρα μονοπώλησης τοῦ κλάδου σὲ βάρος τῶν ἐργατικῶν συμφερόντων. Ὅτι πρέπει νὰ παραμερίσουν ριζικὰ τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα τοῦ Λαδόπουλου καὶ τῶν ἄλλων μονοπωλιακῶν κύκλων. Ὅτι τὸ κράτος πρέπει νὰ συναισθανθεῖ ἐπὶ τέλους τὶς εὐθῦνες του καὶ σὲ κατευθείαν συνεννόηση μὲ τοὺς χαρτεργάτες καὶ τοὺς ἄλλους ἐκπροσώπους τῶν ἐργαζομένων νὰ ἀσκήσει πάνω σὲ μιὰ τέτοια κατεύθυνση τὶς συνταγματικὲς ὑποχρεώσεις του. Νὰ συμφωνήσει σὲ κοινὴ μὲ τοὺς χαρτεργάτες λύση ποὺ θὰ ἐξασφαλίζει τὴν ἱκανοποίηση τῶν αἰτημάτων τους καὶ τὴν ἀπρόσκοπτη λειτουργία καὶ ἀνάπτυξη τοῦ ἐργοστασίου μέσα σὲ πλαίσια περιορισμοῦ τῆς μονοπωλιακῆς ἀσυδοσίας καὶ ἐξυπηρέτησης τῶν ἐργατικῶν συμφερόντων.

Οἱ χαρτεργάτες τῆς Πάτρας ἔχουν ἐμπιστοσύνη στὶς δυνάμεις τους καὶ στὸ δίκιο τους. Ἂς εἶναι σίγουροι ὅτι θὰ ἔχουν τὴν συμπαράσταση ὅλου τοῦ Πατρινοῦ λαοῦ καὶ τῆς Πατρινῆς κοινωνίας τῶν ἐργατικῶν καὶ λαϊκῶν ὀργανώσεων ὅλων τῶν συναδέλφων τους χαρτεργατῶν κι' ὅλων τῶν ἐργαζομένων τῆς χώρας.

ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΡΤΣΙΑΡΗΣ
Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πάτρας

Σᾶς περιμένουμε στὴν καρδιὰ τῆς Ἀθήνας

στὸ ξενοδοχεῖο σας
TITANIA HOTEL
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 52 Τηλεφ. (01) 36.09611 – 19

Τὸ μεγαλύτερο καὶ κεντρικώτερο Ξενοδοχεῖο τῶν Ἀθηνῶν στὴν κατηγορία τῶν λογικῶν τιμῶν καὶ τῶν μεγάλων ἀνέσεων.
Μέσα σ' ἕνα χαρούμενο καὶ ἐξυπηρετικὸ περιβάλλον διαθέτουμε:

- Ὑπερμοντέρνα δωμάτια καὶ σουΐτες, ὅλα μὲ λουτρό, μουσικὴ καὶ TV, ἂν ζητήσετε.
- Ἑστιατόριο, καφετερία, 2 BAR καὶ SNACK-BAR, μὲ ἐξυπηρέτηση ὅλο τὸ 24ωρο.
- Γιὰ τὸ αὐτοκίνητό σας PARKING καὶ ΓΚΑΡΑΖ γιὰ 400 αὐτοκίνητα.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΤΙΤΑΝΙΑ
Κρατήσεις: Τηλεφ. (01) 36.09.611 – 19 – TELEX. 214673 IFEL

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ
Γλέντι οἰκογενειακὸ - Πλήρης ὀρχήστρα
Διευθυντὴς ὀρχήστρας
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΚΚΑΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 92 - ΑΙΓΙΟΝ, ΤΗΛ. 23-140

ΚΟΣΜΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΑΜΑΖΟΝΑ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΡΟΣΕΧΩΣ
★
Ἡ αἴθουσα διατίθεται διὰ χοροὺς καὶ συνεστιάσεις
ΤΗΛ. 423-180, 272-354

ζητοῦνται πράκτορες
ΓΚΟΤΑΕΡ ΕΛΛΑΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
Κλάδοι ἀσφαλίσεων:
1. ΠΥΡΟΣ
2. ΑΠΩΛΕΙΑ ΠΑΓΙΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΔΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ ΠΥΡΚΑΙΑΣ
3. ΚΛΟΠΗΣ-ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ-ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ
4. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
5. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
6. ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ
7. ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
8. ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ (Συναρμολογήσεων, Κατασκευῆς ἔργων, Μηχανικῶν βλαβῶν καὶ ρεύματος ἀσθενοῦς τάσεως).
GOTHAER HELLAS ΓΚΟΤΑΕΡ ΕΛΛΑΣ
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 3 - ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 124
Τηλ. 32 22 296-7, Τηλέτυπον: 21 6420 GOTH GR